

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca végén (Máriaffy-ház) a hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

Az „ELLENZÉK” előfizetési díja:

Egész évre 16 frt v. 32 korona. | Negyedévre 4 frt v. 8 korona.
Félévre 8 frt v. 16 korona. | 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr., vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adathatnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz.: 9.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Telefon sz.: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 krajczár. Gyárosok kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek.

Reklam sora 1 forint.

Bélyeg-illeték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 forint.

Nyilvántartási díjak: garmond sora után 20 krajczár ártandó.

Október 6.

Nemzeti történelmünk gyásznapjainak legsaomorubbjához értünk a mai nappal. Pedig 1000 év viszonszámításos küzdelmei között szomorú napja sok volt a magyarnak. — Volt köztük olyan is, mint a mohácsi szörnyűséges katasztrófa rettenetes napja, amely sok évszázra kiterjedő hatással borította a végzet hollószármait a nemzeti élet elhomályosult egére. De az aradi gyásznap rettenetesebb volt a mohácsinál is, mert annak a vadállatias kegyetlenségnek a szörnyű merényletében, mely negyvenkilenc év előtt tizenhárom tábornokot juttatott az aradi Golgotára, legmegdöbbentőbben tárta elő a nemzetet leigázó hatalomnak azt a hiedelmét, hogy a magyar nemzet életének világa Világosnál örökre elhomályosult, hogy Árpád nemzete a feltámadás reménye nélkül eltemetkezett.

És valóban csodálkozni lehet a nemzet életeterejének azon szívósságán, ami ezt a mindenféle jelenségekkel támogatott hiedelmet 19 év múltán mégis megcáfolta, alaplatannak bizonyította!

A magyar nemzet annak a civilizációs feladatnak a teljesítése közben, amelyet geográfiai helyzete Európa érdekében hárított reá, 1000 év tytáni küzdelmeiben kétszer kapott halálosnak látszó sebet. Egyszer a mohi pusztán gázolta le a nemzeti élet összes virágait a tatárok csordája. Háromezred év múlva pedig Mohács gyásznapján látszott örökre porba omlani a nemzeti lobogó.

És csodálatos, hogy mind a két esetben a nemzet oly szörnyűségesen vérző sebet ejtett ellenség maga kezére: vajjon halálos-e az a seb és e kétség mind a két esetben az országból kivonulásra, az elfoglalt területek elhagyására indította az ellenség győztes csapatait.

A mohi ütközet után pusztaságá lőnek az ország vidékei, de a tatár khán óriási serege meg sem kiérdemelte urrá lenni a pusztaság felett, Mohácsot királyával együtt elvezette a nemzet fegyverfogásra képes egész generációját és a hatalmas török még sem látta alkalmasnak az időpontot arra, hogy világhódító terveit birodalma határainak Nyugot felé való kitolásával valósítsa.

Am a világi gyásznap szomorú jelentősége éppen abban lett a nemzet

előtt igen hamar nyilvánvalóvá, hogy a feljé került idegen addig soha nem tapasztalt mohósággal ragadta meg az abban kínálkozott alkalmat régi vágyának, háromszáz éven át ádáz következettséggel munkált céljának: Magyarország Ausztriába leendő beolvasztásának a megvalósítására.

És vajjon a külső látszat nyújtotta jelenségeket tekintve, nem helyesen vélekedett-e ez a hatalom.

Hisz az a reményeiben megtört, áldozataiban kimerült szerencsétlen nemzet, amelynek a világi fegyverletét követő napok magyarja mutatkozott, a halálra válás mindez jelenségét a legmegdöbbentőbb alakban tárta a világ elé.

És Európa civilizált népeiről a szegénynek, azt az odiumát, a mit reájuk az aradi és ahoz hasonló tömeges vérengzések néma eltűrése borított, semmi sem enyhítheti annyira, mint annak feltevése, hogy a magyar nemzetet egy szerencsétlen kádaverré tette szemekben a szabadságharc nagy veresztésének szörnyűsége csapása, amely után a négy folyó és három hegy birodalmában garázdálkodó bitor idegen nem a leigázás bakójának, hanem a kikerülhetlen temetkezés hivatásos orgánusának tűnt fel előttük.

És magának annak a szörnyűségesen garázdálkodó hatalomnak nem az eszevesztettség supponálása, hanem csak az a szolgálhat az elkövetett szörnyűséges kegyetlenségekkel szemben némi mentesítést, hogy annyi hiába való kísérlet után végre elérkezettnek látta az időt, hogy megvalósítsa valamelyes felsőbb küldetés jelentőségével bírónak vélt régi célját, állandó törekvését, mely Magyarország önállóságában s a nemzet ahoz való ragaszkodásában látta érvényesülése legfőbb akadályát.

Am a magyar nemzetnek eszébe jutott Job patriarcha felkiáltása, melylyel, hogy megerősítse hitét, önbizalmát, a végzet üldözéseit esedezik és az 50-es évek csapásaiban nem látott egyebet, mint az öt próbára tenni akaró isteni hatalom látogatásait, a melyekkel szemben nem a kétségbeesés sötét lemondását, hanem a néma türelem erőgyűjtését kell gyakorolnia.

És... Kuruzslót, irt kerülve titkon, Tárve győztünk fájdalomainkon.

Oh, hogy e győzelem értékében oly nagyon kételkedett az, a kinek hivatá-

sául végzete a rabbá lett nemzet bilincsei- nek feloldását jelölte volt ki. Oh, hogy a kishitű opportunismusként az a félénksége, mely csak a nemzet erőtlenségét, kimerültségét vette irányadó tényezőként figyelembe, nem gondolt a költő hirdette nagy igazságra, a melylyel eza „lágysimogatás” a „sebggyógyító ir” mérgező hatásától óvta nemzetét s azt hitte, hogy a nemzeti étellel ugy kell elbánnia, mint füveházi növényekkel, mely nem az önálló fejlődés természetes útján, hanem az idegen talajból felszivódó anyagból nyeri életeleleit!!

Hogy mire vezetett a békítés hivatásának ez a felfogása, az frappans illusztrációját látta a napokban, a mikor a képviselőház többségének cynismusa kapva kapott az október hatodikán s z ü n e t felajánlásán, de kézzel lábbal tiltakozott az ellen a feltevés ellen, hogy a szünetet a negyvenkilenc évvel ezelőtti vértanu halált halt dícsők emléke iránti kegyeletből fogadják el.

Am ha visszatérünk a magyar nemzet ezer éves történelmére, lehetetlen, hogy még ily bántó jelenségek dacára is átengedjük magunkat a kétségbeesés érzületének, — a mely azt mondja, hogy igaz volt a költőnek, a ki a nemzet hajóját a rév sekélyén való megfenekléstől féltette.

A nemzet életében, ezer éven át, sűrűn váltakoztak apály és dagály. De ha a Mária Theresia inaugurálta simogatás rendszerét túlélt a magyar nemzet és II. József vakmerő támadásaitól felsekerentve, ismét tudatára jött kötelességének, a melylyel alkotmányos szabadságának tartozik a történelmi igazságába vetett hit bizalmával megújulást, hogy a nemzet gyásznapjára való emlékezés az örömnapokra való jogot váltja ki.

Azért csak tartsuk ébren az aradi gyásznap szomorú emlékét s az emlékezés Janus arcával vessük egyik tekintetünket a múltba, a honnan a tanulságokat, a másikat a jövőbe, a honnan az előttünk levő feladatokra szóló intelmet kell merítenünk.

V. A.

Politikai hír.

Magyar királyi Gotterhalte. Van már ilyen is. Tegnap óta van csak; de az ilyen dolgok fejlődni szoktak haladtukban, crescent eundo. Főlemeljük tehát tiltakozó szavunkat

mindjárt az első eset ellen. Sopronban történt az első eset, a magyar királyi honvédseregnek a magyar állam pénzén emelt ezt az új intézetet a Gotterhalte hangjainál szentelték fel. Ebben a procedurában az izetlenség vetekszik a törvénytelenességgel. Ha az osztrák Landwehr valamely ünnepénél a magyar Himnuszát játszaná a zenekar, menten elcsapnák azt, a ki ezt a botrányt okozta. Jól is tennék. De akkor hadd vegye el a büntetését az is, a ki a magyar királyi honvédség ünnepén az osztrák himnuszát játsza el. Mert különben könnyen támadhatna az a gyűlöletes látszat, hogy az osztrák katonai szellem út majd tanyát a nemzeti aspirációk megvalósítására szánt új intézményekben.

A kiegyezés.

A kvótábizottság ülése.

Bécs, okt. 6.

Az osztrák kvótábizottság ma délelőtt tartott alakuló ülését elnöknek: Schönborn grófot, alelnöknek: Javorskit, előadónak: Beer udvari tanácsost választották meg. Az elnök szükegesnek látja, hogy az osztrák kvótábizottság már e hó 8-án, szombaton, Budapesten legyen, hogy a magyar bizottsággal konferenciát tarthasson. Beer ezt ellenzi, mert szükegesnek látja, hogy az osztrák kvótábizottság előbb megállapodásra jusson, — a legutolsó magyar közlés feltételei felett. Ő a maga részéről szombaton semmiesetre sem lehet Budapesten, mert beteg és és pénteken operációnak kell magát alávetnie. Thun gróf minden halogatást ellenez, mert hiszen — ugymond — ugy is azt mondják Magyarországon, hogy az osztrák parlament a mostani taktikájával frivol játékokat űz s nem akarja, hogy ez a látszat megvalósulást nyerjen az által, hogy a kvótábizottság elhalassza a már megállapított terminust.

Steinländer határozottan tiltakozik a miniszterelnök imputációja ellen. A miniszterelnök ne keresse üdgyet a Reichsrath munkaképességének konstataálására. Ugy is tudjuk, hogy csak ezt keresi a miniszterelnök ur, de a kvótábizottság szereplése nem fog neki erre alkalmat adni. A miniszterelnök ne legyen olyan naiv, hogy azt képzelje, hogy el tudja venni hiteltől azt, hogy ez a kétnapi halasztás valamit megakaszthatna. A bizottság végül Thun gróf felvilágosító szavai után elhalasztotta, hogy nem 8-án, hanem 10-én, hétfőn utazik Budapestre és ezt táviratilag közli a magyar kvóta-bizottsággal és annak elnökével, Széll Kálmánnal.

A Reichsrath ülése.

Bécs, okt. 5.

A Reichsrathban foly a vita minden obstrukció nélkül. Az egyes szónokok közül érdekes volt Schlezinger beszéde, ki a magyar zsidók ellen fordul. Azt mondja, hogy az osztrák kormány midig csak Rothschild é-

kat imádja. A zsidók arra törekednek, hogy megsemmisítsék a dinasztikus érzést. Thun miniszterelnök is csak a zsidókat tünteti ki, élő példája ennek Blum kitüntetés. Az osztrák miniszterek mindig csak a zsidók érdekeit védik és nem a népet. De a nép átka fejükre fog szállani és ha megszavaztatják a kiegyezést, Ausztria lakói majdan azt fogják mondani: „Bárcsak vitte volna el őket az ürdög!”

Luiger Schlesinger szavai kapcsán azt óhajtja, hogy nem a kiegyezés megszavazása után, hanem a megszavazása előtt vigye el a minisztereket az ürdög. Így legalább a népeknek is lesz belőle valami hasznuk. Nem akar hosszasan beszélni, mert hiszen a többség konokul hallgat. Ausztria mindig Javorszky szájából tudja meg, mit mért rájuk a sors.

Kiemeli aztán azt a momentumot, a mely a kiegyezési javaslatok sorrendjén nyilvánul. Hangsúlyozza, hogy három olyan törvényjavaslat van, a mely az aranyérték behozatalával foglalkozik. Ausztriában minden pénzügyminiszter azzal kezdti működését, hogy az aranyborjú előtt meghajol. Így lesz az mindaddig, míg azt az állást végképp meg nem szüntetik. Meghajol a kormány első sorban a zsidók előtt, aztán Magyarország előtt, a mikor az Osztrák-magyar bank a magyarok rendelkezésére bocsátja, mondván: „Kedves magyarom, a bank a tied legyen.” További reverenciával hajlanak a nagybirtokosok és a termelők előtt, a galicizál „petroleurók” előtt, a kiket ugy tüntet föl, mintha a legnemesebb emberek volnának, pedig a kinnzások dolgában a legborzasztóbb dolgokat vitik végbe.

E hajlongások után a tartományoknak és a keresztyéneknek is akarnak valamit adni. A kiegyezési javaslatok során benyújtanak olyan szemfényvesztő dolgokat, a melyekkel félre akarják vezetni a népeket. A statisztikával hintenek port az emberek szemébe, pedig ez a tudomány csak arra való, hogy elkápráztassa a népeket, megtegyesse az embereket. A legnagyobb mítvészetet a magyarok produkálják e tudományban. Kimutatják, hogy az 83 százalékos kvótájuk tulsok, elég volna 20 százalék. Ha azt megadnók nekik, kimutatnák, hogy elég a 10 százalék. Aztán kiszámítanak, hogy elég az 5 százalék. Végül, hogy semmit se fizessenek. És ha ezt is megadnók nekik, kimutatnák, hogy Ausztria fizessen még nekik valamit. (Zajos derűtsék. Viharos taps.)

Luiger kirohanását így fejezte be: Ma mindenben alárendeltjei vagyunk Magyarországnak. A vasúti kérdés nincs megoldva, a déli vasúti állomositása függőben marad, mert Magyarország akadályozza van. Az osztrák kormány nem szolgálja, hanem bércozza a magyar érdekeknek. (Nagy zaj. Ellentmondás rendre!)

A Dreyfus-pör revíziója.

Páris, október 4.

A főbbviteli törvényszék elnökévé Périer helyébe, aki tudvalevőleg a Zola-pör első tárgyalásán a versaillesi esküdtészet előtt törvényszék elnöke volt, Forichont neveztek

fékezte magát, mert az anyja iránt tartozó tiszteletéről nem akart megfélekedezni.

— Természetes, tevé utánna Monika, minden másképen lesz, midőn Viola a társaságba megy. Nagyon jól meg tudom érteni, hogy éppen most egy-kissé unatkozik és egyedül érezi magát. Randal a múlt héten nagyon el volt foglalva és keveset volt vele. Ma sokat beszélgettünk és ő mondott nekem valamit, a mi neki örömet csinálna.

Lady Ryvers folytatta az írását, mintha semmit sem hallott volna; de Randal élénken nézett fel.

— Mi az? kérdé. Monika, mond meg nekem.

— A régi sz.-binoi kert hiányát érzi; ugy látszik, az neki kellemetes foglalatosságot és sok örömet adott.

Lord Ryvers oly jól emlékezett arra, hogy az arca kipirult. Ez a kert valódsoma paradicsoma volt neki és kellemes érzést okozott, hogy Viola gondolt arra. Monika folytatta —

— Ezek a nagy kertek itten nem sok élvezetet adnak neki. És azt mondta, hogy mennyire szeretné, ha volna egy darab földje, mely egészen az övé volna, hogy ottan olyan virágokat és gyümölcsöket tenyesszen, a milyen neki tetszik. En ezt a kívánságot nagyon természetesen gondolt; valóban, ezek a mi kertjeink inkább kertészeink számára látsszanak csinálva lenni, mint saját magunkért.

— Természetes, hogy azt a földet foglalhatja el, a melyik neki tetszik és azt csinálhatja vele és benne, a mit akar, mondá lord Ryvers.

— Ő saját maga akar abban dolgozni, jegyzé meg Monika. Ő szereti a virágokat és maga kívánja azokat gondozni.

— Rögtön kimegyek, és az ő használatára választok a kertből egy helyet, mondá lord Ryvers. En tudom, hogy Violának mire

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1898. október 6.

Vértanuk emléke.

I.

Ezer évet ünneplő magyarom!
Mért til ma sötét bánat arcodon?
Ezer évek dicsősége nem hevít —
Vagy e napra tartogattad multad minden könnyeit? ...

Nem ezer év szenvedését gyászolod: —
Megbékülnek egymással a századok;
De a seb, mely Aradon nyílt szíveden:
Ma is ott van, ma is ott ég olthatatlan, végtelen.

E nem oltja omló könnynek zápora,
Nem enyhíti felejtésnek balzsama:
A haza-föld szíve dobban, szíve fáj —
És e földnek népe csak tőr, csak sohajtoz s egyre vár ...

II.

Sajátás kél csak ajkainkon,
Bekedés a lant szava, —
Küldt Kossuthnak szózatával
A utolsó, szent harsona.

Hogy zúgott az, miként rivalgott
A milliók szívében lángra gyűt;
Miképpen a moeékba ringó,
Magyarország éves búszke mult;

Zászlót bontott a honszeretet —
Alatta ifju, férfi, agg,
Hogy a szabadság harsonája
Kárpát ölében megriadt.

És mentek ők vészben, viharban, —
Házaszeretet volt a vért:
S a ránk zúdult fenevadak közt
Arattak győzelem-babért.

Nem, ez nem földi küzdelem volt:
Ég és pokol közt folyt a harc; —
Föl nemzetem, veltünk az Isten:
A győzedelmes te maradez!

S hogy im a Sátán vesztit érzi,
Szövetséggel tör reánk;
De megvédett, maroknyi népem,
A honszerelmi tiszta láng.

És mégis — oh, borítsd be lelkünk
Örök felejtés fátyola! —
Letűnt a nap, a mely egünkön
Olyan dicsően lángola.

S az ősi szél fuvallatára
Ugy sirnak a falevelek:
Gyászolnak egy önön jogáért
Vérpadra huzolt nemzetet.

Nem, nem az Isten végezése,
Hogy a magyar ott elveszett:
Erőszak dult, ármány bitangolt,
Árulásal szövetkezett.

Vérébe fult a szent szabadság
S nem csak az ellen ülte meg:

Bérgyilkosa, gaz árulója,
Hazám, a tennen gyermeked!

Es jött a gyász: a Golgothának
Kinszenvedése ráuk szakadt,
Hóhér-kézre jutott e nemzet
S elvérzett hóhér-kéz alatt.

Elsők ott is — elsőik valának
Mindannyian a harcban is —
Néztek, ott meg vérhálálra
Tizenkét társal Damjanich!

Mért bűnhődnek, mi hát a vétkük?
Felelj Igazság Istene!
S ha elborult fenséges arcod,
Kezedben villám ninosen-e? ..

Oh, hogy Te is csak sirni tudtál
Megváltatásunk kínjain,
S hogy fölkelénk sirunk öléből,
Mellöttünk most is él Kain! ..

Mért bűnhődtek, mi volt a vétkük?
Feleljetek, ti nemzetek!
Mióta bűn, mióta véték
A hon — s szabadság szeretet? ...

Ezért került hóhér kezére
Kit szárnyán vitt a győzelem —:
Szálljon reád a népek átka,
Ha ezt felednéd nemzetem!

— Nem, a magyar könyezve fon ma
Emlékeiknek koszorút
S világtörténet őzi híven
A tizenhárom vértanút.

Emlékezet sötét világa,
Szaggasd meg barna fátyolod:
Árad felé sohaj, ha lebben,
Hazaszeretet gyászol ott. ...

III.

Töröld le könnyedet én szenvedő népem,
Csillagod nem tűnt le, főnragyog az égen;
Nem is egy, nem kettő — együtt tizenhárom
S Kossuth utjain az üstökös-fényt látom.

Honszerető lelkük biztatón tekint ránk,
Ámde könnyhullatást soha egyse kívánt;
Vértükből fakad a szabadság virága,
S a ki könnyet áldoz, nem okos, de gyáva.

Elborult egünkön merre csillag gyulad:
Uj ezer év felé jelzik ők az utat;
Kövessük magyarok, polgárok, testvérek:
Vértanúságukban ott az örökélet.

Nem könnyhullatással, tettel magasztalva,
Lesz a vértanuknak örök diadalma, —
S muló ezredévek rendre tovább adják:
Él a Tizenhárom s a magyar szabadság!

S. Nagy Lajos.

Tövisök és narancsvirágok.

„Az anya büne” szerzőjétől.

Az „Ellenzék” részére fordította: AMICA.

XXXV.

(Folytatás.)

(53)

Az anyja válasza gunyos nevetés volt,
mi az ifju férjnek arcába kergette a vért
és haragos fényt hozott a szemébe. Aronban

Hirdetések.

1085—1889 I.

766 2—3.

Versenyárgyalási hirdetmény.

A nagyenyedi államépítészeti hivatalterületén levő Torda-N-Szeben-brassói, Gyulafehérvár-topánfalvi, Zalatna-nagyalmasi és déva-abrubbányai állami közutakon 1899., 1900., 1901., 1902., 1903., s 1904. években eszközözendő kavicsszállítás biztosítása végett a folyó 1898. évi október hó 26-án a kereskedelemügyi m. kir. ministerium és a fentnevezett államépítészeti hivatal helyiségében zárt írásbeli ajánlatok útján versenyárgyalás tartatik.

Felhívtnak ennél fogva vállalkozni kívánók, hogy ajánlataikat a kereskedelemügyi m. kir. ministerium segédhivatalainak igazgatójához, vagy a fentemlítt államépítészeti hivatalhoz eljuttatva, legkésőbb a kitűzött tárgyalási nap d. e. 10 óráig nyújtsák be. A később beérkezett ajánlatok, valamint általában a bármikor beérkezett táviratok és utóajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Az ajánlatok öt pecséttel zárt borítékban a címzést felvett világosan kiírandó az államépítészeti hivatal és azon állami közút neve, melyre az ajánlat vonatkozik.

Az ajánlatok az államépítészeti hivatalban átvethető ajánlati és felosztási kimutatási minta szerint teendők meg.

Azon esetben, ha ajánlattevő a kereskedelemügyi minister ur Ó Nagyméltósága által elfogadott, s az államépítészeti hivatalnál kitett kömintától eltérő anyagot kívánna szállítani, ennek saját pecsétjével ellátott két mintáját ajánlatához mellékelni, s egyúttal a felosztási kimutatás 6. rovatában a termelési helyet is megjelölni tartozik.

Az árak a kereskedelemügyi minister ur Ó Nagyméltósága által elfogadott s az államépítészeti hivatalnál kitett mintával azonos, vagy bár attól eltérő, de legalább is oly minőségű anyagra kell vonatkoznia.

A benyújtott ajánlatok vissza nem vonhatók s mindegyik ajánlattevő ajánlatának beadásától számított nyolcz hétig kötelezettségben marad.

Az államépítészeti hivatal területén átvonuló minden egyes állami közúti vonalra külön ajánlat nyújtandó be.

Az állami közutaknak csupán egyes részeire tett ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Ugy az ajánlat, mind a hozzá mellékelte felosztási kimutatás, szabályszerű bélyeggel látandó el, és mindkettő az ajánlattevő által aláírandó.

A bántépénznek az állampénztárba vagy adóhivatalba történő befizetését igazoló nyugta az ajánlathoz csatolandó.

A bántépénznek a tárgyalásnál alapul szolgáló felosztási kimutatásban kitett mennyiség után az ajánlott árak összegének 5%-át kell kitennie.

Készpénz vagy értékpapír az ajánlathoz nem melléklendő. Azoknak az ajánlattevőknek, kiknek ajánlata el nem fogadott, bántépénz az árlejtés eredménye feletti határozathozatal után fog kiadatni, illetve az intézkedés a kiadás iránt megtétetni.

A tett ajánlat vállalkozót azonnal, a kinttartáson azonban csak azon naptól fogva kötelezi, melyen azt kereskedelemügyi minister ur Ó Nagyméltósága elfogadja.

A szállítási szerződés és részletes feltételek, az ajánlati minta s ennek mellékletét képező felosztási kimutatás és köminták az államépítészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban átvethetők, illetve megtekinthetők.

Kelt, Nagy-Enyeden, 1898. Szeptember 26-án.

Alsófehérmegyei m. kir. építészeti hivatal.

Árverési hirdetmény.

A kolozsvári ev. ref. Theologia palotában levő „Népbank” mint szövetkezet helyiségében folyó hó 4-én délután 2 órákor és esetleg a reá következő napokon ugyanazon időben mindenféle arany- és ezüst ékszerek, evészközök stb. a legtöbbet ígérőknek készpénzfizetés mellett nyilvános árverésen eladottnak.

Kolozsvárt, 1898. Október hó 3.

757. 2—*

A tulajdonos.

Sz. 3185—898

762 2—2

Faeladási hirdetmény.

Szab. kir. Erzsébetváros Tanácsa közhírré teszi, hogy a város tulajdonát képező és Erzsébetváros határán a „Papok kútja” dűlőben levő tölgyes erdő fája törvön folyó 1898. évi október hó 20-án d. e. 11 órákor a városi tanácsbáz ülés-terében tartandó zárt írásbeli versenyárgyaláson elfog adadni.

A kérdéses erdőterület közvetlenül az Erzsébetváros—hundredi jókarban levő megyei utvonallal mellett az Erzsébetvárosi vas-uti állomástól 4 kilométerre fekszik s a tölgy átlagos mellmagasság 52 cm.

A keresztlüvvit becsles szerint találtatott 1233 m³ tölgy épületfa, 504 m³ bükk-gyertyán hasáb tűzifa és 86 m³ tölgy bükk-gyertyán dorong és ágfa.

Kikiáltási ár 5796 frt 9 kr.

Versenyezni óhajtok felhívtnak, miszerint 500 frt bántépénzzel felszerelt ajánlatukat folyó 1898. évi október hó 20-án d. e. 11 óráig alólirott városi tanácsbáz anyival is inkább adják be, mert később érkező ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Az ajánlatban az ígért ár betűkkel is világosan kiírandó s az is kifejezendő, hogy ajánlattevő az árverési feltételeket ismeri s azokat magára nézve kötelezőnek tekinti.

A részletes feltételek a polgármesteri irodában a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Szab. kir. Erzsébetváros Tanácsa, 1898. évi szeptember hó 29-én.

Trajanovits János
polgármester.

Sz. 116—1898. e. k. t.

763. 2—3.

Haszonbérleti hirdetmény.

A Fogaras városi ev. ref. egyházközség a tulajdonát képező napi, heti és országos (termény, ugyszintén barom)

vásárvám-vételi jogát,

mely kiterjed Fogaras város kül- és belterületére, árverés, illetőleg offert útján is, haszonbérbe szándékozik adni.

A bérlet ideje tart az 1899-ik év kezdetétől az 1904-ik év végéig, 6 évre.

Kikiáltási ár évenként 5000 frt, bántépénz 500 frt, mely az állam által elfogadott értékpapírokban is letehető.

Az offert útján árverezők ajánlatai is a fenti bántépénzzel látandók el.

A szóbeli árverezés folyó évi október hó 17-ikén délelőtt pont 10 órákor fog megtartatni az ev. ref. első paplakon, — mely időig a kellő bántépénzzel ellátott offertek is nyújthatók be az első lelkési hivatalhoz.

Az árverezési feltételek, mint szintén a vásárvám tarifa is, az első lelkési hivatalnál bármikor betekinthezők s azokból kívánatra — méltányos díj mellett — másolatok is szerezhetők.

A fogarasi ev. ref. egyházközség keblitanácsának 1898. szeptember 11-én tartott üléséből.

Pánczél Károly,
ev. ref. első pap és egyházi elnök.

Sz. 2555—98.

770. 1—1.

Árlejtési hirdetmény.

A „Károlyina” orsz. kórház betegeknek 1899 évben szükséges

zsemle és zsemle-kenyér

szállítására 1898 október 20-án déli 12 óráig beadandó zárt írásbeli ajánlatok mellett árlejtés hirdettetik.

Bántépénz 400 korona.

Bővebb feltételek a kórház irodájában megtekinthetők.

Kolozsvárt, 1898. szeptember 20-án.

„Károlyina” orsz. kórház igazgatója:

Dr. Engel Gábor.

Elsőrangú intézet

előnyös feltételek mellett alkalmaz oly egyéneket a társadalom minden rétegéből, kiknek komoly szándékuk biztos jövedelemre szert tenni.

Czim a kiadó-hivatalban.

768. 2—3

KULCSÁR VILMOS

első erdélyi

gőzműfestődjé és vegyészeti mosódája

(ruhatisztító intézet)

mindennemű egész és szétfejtett női-férfi-gyermek- és egyenruhák, függönyök, szőnyegek, hímzések, szövetek stb. részére.

Kiváló szakképzett selymfestő, jöszinü harisnya, glacce-keztű- és strasztoll-festő stb.

Az ország legelső köreiben általános elismert

legjobb hírnevű intézet.

Alapos művészi kezelés, gyors szállítás, naponta postai és vasuti szétküldés.

Gyár és központ: Nagy-Szeben.

Divatárusok képviselőikül kerestetnek!!

729. 4—10.

Eladó ujház

Kis-utczában 2^a sz. a. az új ref. templom közelében egy szobából, konyha, kamara, pinczéből és mellékhelyiségek-ből álló, kiskerttel bíró az idén épült s így 15 évig adómentes kőház a rajta levő háromezer frt törlesztési kölcsön átvétele mellett 2600 frtért eladó. Értelmezhetni lehet Hory Béla Kolozsvármegye árvassági elnökénél. 676 9—10.

Nagyobb vételnél árendedély!

Füster, Liszt, Rum, Likör!
Legjobb minőségű bükk és cser

tűzifa
WERTHEIMER VILMOS-nál

Széchenyi-tér, Babos-palota sarok üzletben,
és saját házában Széchenyitér 33. sz.

Vágott tűzifa 50 kg. felül bármennyi, minden időben leggyorsabban házhoz szállítva.

Petrozsényi első minőségű salon köszön és bükkfa szén nagy raktár. 738. 5—20

Nagyobb vételnél árendedély!

Két lakás

Külmagyar-utca 42. sz. alatt azonnal kiadó

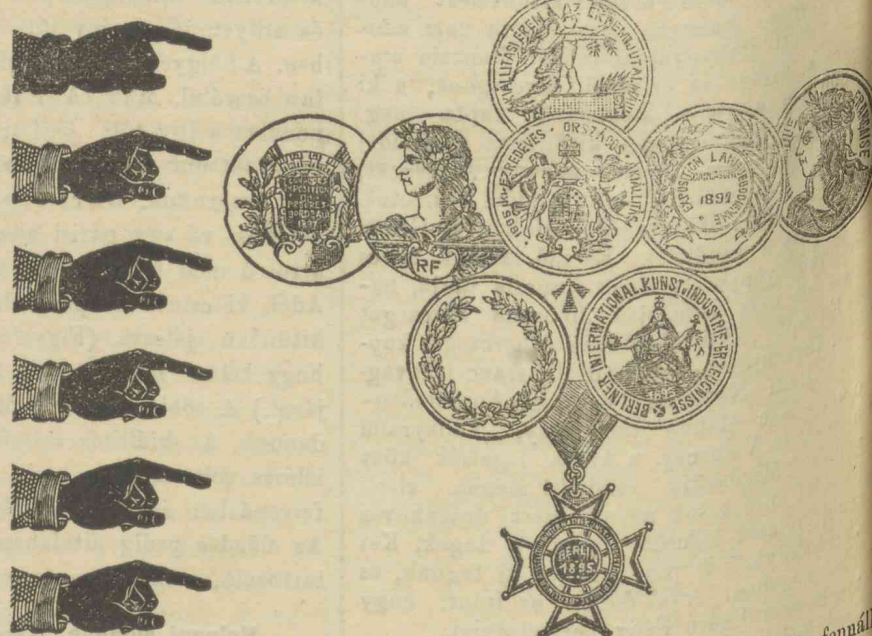
5 szoba, konyha, fürdőszoba, pincze, vízvezetékkel (Closet) és csatornázással ellátva.

Ugyanott 3 szoba, konyha, pincze, fűskamara és nagy konyha, igen olcsón kiadó! 759. 1—3

Udvari András

kocsi-gyártó Kolozsvárt,

Hidfő-utca „Zöldfa”-vendéglő mellett.

Ajánlom a nagyérdemű közönség figyelmébe rövid idő óta fennálló

kocsigyártó üzletemet,

a melyet most tetemesen megnagyobbítottam és saját kovács-műhelyemmel rendeltem be, a hol elvállalok mindennemű kovács, nyerges és fényező munkákat szakszerű kivitelben.

Raktáron nagy választékot tartok!

Készítek bármilyen reklám- vagy fényező kocsikat. Elvem jó és tartós munkát készíteni, lehető szolid árért.

A nagyérdemű közönség további pártfogását kérve tisztelettel

725. 5—0.

Udvari András,

kocsi-gyártó.

Gyári üzemünk emelkedése folytán, hogy annak pontosan megfelelhessünk helyben Wesselényi Miklós-utca 19. sz. a. fennállott üzletünket bevontuk és a nevezett helyen teljesen beszüntettük.

Vevőink kényelmét szem előtt tartva azonban gyártelepünkön raktáron tartunk ezen-tul is mindennemű technikai és gépfelszerelési cikkek u. m. asbest ruggyanta lapok, tömlők, gyűrűk, zsinorok, Hungaria Frictiouless valamint a faszíj korongoknak erdélyrészi kizárólagos főraktárát jövőre is megtartjuk, továbbá kazán csövek, gázcsövek, vízmentes ponyvák, szóval mindennemű gazdasági gépek és gazdasághoz szükségeltető gépfelszerelési cikkekben a követelményeknek teljesen kielégítő raktárt rendeztünk be.

Ennél fogva kérjük jövőre becses rendelményüket gyártelepünkhöz czimezve feladni, előre is biztosítva a szolid és pontos kiszolgálásról.

Egyidejűleg becses figyelmükbe ajánljuk gépgyárunkat és vasöntődenket, hol 5 gramm-tól 5000000 grammig elvállalunk öntvényeketa legszakszerűbb kivitel biztositva.

Szíves pártfogásokat kérve maradunk

kiváló tisztelettel

Solymosy és Kósch gépgyár cég, tulajdonos

Solymosy Olivér.

553. 21,—0.